

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvdraginta, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitium XXXIX. De Venerabili Sacramento, quatenus datur pro Viatico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

DOCUMENTVM.

Fili, sis salutifero huic Sacramento ad
dist. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 sub illius protectione degens, in hac vita
 à multis periculis te liberaturum & pro-
 tecturum, & in altera vita cœlorum po-
 tas tibi patefacturum sit.

Orabis pro iustitiam administrantibus
 vt muneribus & inordinatis affectibus ni-
 sinant se excæcari.

EXERCITIVM XXXIX.

*De Venerabili Sacramento, quatenus
 datur pro Viatico.*

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE fidelis Christi-
 losiorem esse quàm horam mortis, quan-
 do nimirum ex hac vita ad aliam transi-
 rus est: tū enim sensus deficiūt, & dæmoni-
 tentationes augentur, ac proinde plurimū
 salutis suæ iacturam faciunt.
2. **C**ONSIDERA veram causam, cur alij
 in cœlesti paradiso, alij verò in inferno co-
 stituti sunt, non aliam esse, quàm quod illi

DE SAC. EUCHARISTIAE. 265

in gratia DE I, hi verò in eiusdem offensa spiritum reddiderunt: magni igitur inter-est, benè vel malè ex hac vita egredi: ex eo enim vel æterna salus, vel sempiterna dam- natio nostra dependet.

3. EXPENDE tecum, benignissimū IESVM, quia non ignorabat, nostrum in hoc itinere conficiendo periculum, pro- uidisse nobis de cœlesti hoc viatico, vt per illud ad benè ac fœliciter id peragendum iuuaremur, & ab omnibus periculis exime- remur.

4. CONSIDERA, nihil tantoperè audaciam Dæmonum in mortis articulo comprimere, quàm sacram Communionem: quia in illa saluator noster, qui salu- tem nostram ardentissimè desiderat, præ- sens est, & nos contra malignorum spiri- tuum astus ac molitiones munit & robo- rat.

5. REVOLVE tecum, quod cum Christus sit *Via, veritas, & vita*, æger qui eū in sacra Hostia dignè suscipit, talem secum habens viæ comitem, securus esse possit, se à vera semita non aberraturum, nec vllis inimicorum fraudibus circumuenièdum, nec denique mortem æternam incursum esse.

COLLOQVIVM.

Saluator mi, nimiam de salute mea curam & sollicitudinem geris: sufficebat quod in vita plurima mihi media contulisses, quibus adiutus, in gratia tua viuere potuissem: sed non fuit eo contenta Charitas tua, que voluit mihi etiam in morte prouisum esse de diuino hoc viatico, quod mihi opem ferret, ad viam, inter hostes meos qui eam obsident, iterque meum impediunt, querunt, faciendam. Sit tibi Domine millies ac millies laus & benedictio, quia *parasti in conspectu meo mensam aduersum eos, qui tribulant me.*

Salutifer hic cibus quem mihi pro hora preparasti, quando ad portas mortis appropinquauero, non modo me confortabit, sed etiam Dæmones, qui tum temptationibus me molestare conabuntur, perterrefaciet. Tum poterò cum Prophetis canere & dicere: *Benedictus sis Domine, qui exaltas me de portis mortis, vt annunciem laudes tuas in portis Syon.* O bone IESU, quam amabilis & benignus es: quandoquidem satis tibi non est, me exaltare & vindicare de portis mortis, sed etiam vis, vt laudes tuas in Cælorum portis prædicem & decantem: quod aliud nihil est, quam beneficium

ficium beneficio cumulare.

Auerte nihilominus Anima mea, magnum illum Eremitam Hilarionem, postquam septuaginta annis in aspera poenitentia Deo seruiuisset, cum morti appropinquaret, de corpore exire, & ad aliam vitam transire trepidasse: hinc enim est quod animam suam sic alloquitur. *Egredere quid times? Egredere Anima mea quid dubitas? Septuaginta propè annis seruiuisti Christo, & mortem times. Quid facies Anima mea, quæ non uixisti in solitudine, uti Hilarion, nec sufficientem pro sceleribus tuis poenitentiam egisti? Modo est tempus ut tibi de rebus necessarijs prouideas, quandoquidem transeundum tibi est ad aliam vitam, ubi ignoras qualis tibi fors obuentura, vel ad quod receptaculum itura sis.*

Aspice quod etiam S. Mater Ecclesia sollicitissima sit in orando pro fidelium animabus, ut à periculis in altera vita post animæ redditionem occurrentibus liberentur: Nonnunquam orat ut eripiantur *de pena inferni, & de profundo lacu. Aliquando precatur: libera eas de ore leonis, ne absorbeat eas Tartarus, ne cadant in obscura tenebrarum loca.* Quandoque S. Michaeli Archangelo ceterisque beatis spiritibus eas commendant. At Anima mea diuinum hoc viaticum si
M 2 susceperis,

fufceperis, tecum habebis Angelorum Do-
minum, qui fecurè deducet te, ac fortiter
contra infernalium monftrorum infultus
& molitiones defendet. Probè noſti An-
ma mea, omnes viatores, maximam curam
habere viatici ad iter neceſſarij: Quam
igitur charius debet tibi eſſe viaticum
hoc ſpirituale, præſertim cum iter me-
dum, longum ſit & periculoſiſſimum: que-
re vt tum illud deuotè poſſis ſuſcipere,
operam, vt modò magna cum animi
uotione illud ſumere conſueſcas.

ORATIO.

Miſericordiſſime DEVS, qui pro
dentia tua ſemper opem ſeruas
ſitatem patientibus, te obſecro, per viſcerum
pietatis tua, vt in mortis mea articulo
non deſeras, ne lupis infernalibus præ-
efficiar: ſed libera me ab inferni pericu-
lis, vt in caeſti Hieroſolyma, laudem tuam
as in ſacula ſaculorum decantem.

MIRACVLA.

Scribit Surius die 29. Decemb. cap. 4. de SS Ebrulpho, cum ei relatum esset Fratrem Ansbertum sibi amicissimum, ex hac vita sine sacra Communione discessisse, vehementer contristatum esse: erat enim Sacramento huic deuotissimus, & quantā in articulo mortis opem homini subministraret, non ignorabat: Infremuit ergo spiritus, oransque & lachrymans venit ad lectum eius, aitque ad defunctum: Eheu frater, cur abiisti sine Communione? Cur tanto bono defraudatus es? Cumque hoc pacto interiorem animi dolorē exprimeret, **D**āv s vt illum consolaretur, animam fratris defuncti ad corpus redire iussit. Aperiens igitur oculos, quasi à somno expergefactus, Tū, inquit, es Dōmine qui me vocas. Vir sanctus respondit: Ego sum: sed die mihi vbi interim fueris, & quid videris. Et ille. Reuocasti me, inquit, à labore itineris, quo me cruciabat aduersarius. Et vir sanctus. Vis ait, Eucharistiam accipere? Respondit: Volo. Cumque corpus & sanguinem Domini accepisset, rursus pacis somno obdormiuit.

sanctus Ambrosius morti vicinus, summo perē sacrum hoc viaticum desiderabat,

M 3. sed

sed quia loquelam perdiderat, cordis sui desiderium explicare nequebat. De v s autem nocte illa S. Honorato Episcopo Vercellensi tertio apparuit, monuitque illum ut pergeret ad porrigendum Ambrosio seruo suo, salutare viaticum. S. Ambrosius sacrosanctum Christi corpus cernens, in spiritu exultavit, & magna cum animi deuotione illud sumpsit.

De S. Hieronymo scribitur, eum paulo antequam moreretur, sacrum viaticum postulasse, allatumque genibus in terra sacro instrata flexis, multis cum lachrymis suscepisse.

DOCUMENTVM.

Hinc potes cognoscere fili, quantum tibi sanctum hoc viaticum, quoad alteram vitam profuturum sit. Verum ut morte digne illud sumere possis, opus est, ut modo ei addictissimus sis, & saepe ex pia cordis affectione, sumere consuecas.

Orabis pro agonizantibus, ut ad felicitatem ex hac vita egressum De v s illis in fide firmitatem, & de peccatis contritionem largiatur.